

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний авіаційний університет
Львівський національний університет
імені Івана Франка

Університет Кейп Бретон (Канада)

ТІСОЛ - Україна

**АМЕРИКАНСЬКІ ТА БРИТАНСЬКІ СТУДІЇ:
МОВОЗНАВСТВО, ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО,
МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ**

Збірник наукових праць

Київ 2016

Юлія Силенко
Олена Лобанова
Університетський коледж
Київського університету імені Бориса Грінченка
м. Київ

ВЗАЄМОДІЯ ПЕДАГОГА З УЧАСНИКАМИ ЦІЛІСНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ

Педагоги – одна з найважливіших частин української інтелігенції, яка дієво впливає на формування нації, її наймолодшої частини – дітей.

Саме педагоги мають бути своєрідним еталоном, взірцем для молоді, тому вчителю потрібно бути не тільки фахівцем високого рівня, а й вишуканою, вихованою людиною, тобто дотримуватись певного іміджу. Особливо це стосується вчителів початкових класів, адже молодші школярі переносять своє ставлення до вчителя, його іміджу, поведінки, манер на всю школу або й систему навчання загалом. Часто від дітей можна почути: «не піду в школу, мені там погано – вчителька на мене кричить», і навпаки: «наша вчителька дуже цікаво розповідає про природу й довколишнє, а ще ми ходимо на екскурсії, нам дуже весело і цікаво, я коли виросту теж буду вчителем».

Спираючись на наявне визначення іміджу, можна виділити його основні, найбільш значущі складові:

1. Зовнішній вигляд. Він допомагає людині привернути до себе увагу, створити позитивний настрій, викликати прихильність, створити враження не тільки симпатичної людини, але й прекрасного вчителя. Вчитель всім своїм зовнішнім виглядом має налаштовувати до себе учнів та дорослих.

2. Використання вербальних і невербальних засобів спілкування. Вербальні й невербальні засоби спілкування – важливі складові іміджу педагога. Що і як вчитель говорить, чи вміє словом привернути до себе увагу школяра, які жести й пози при цьому демонструє, що відбувається з його мімікою, як сидить, стоїть й ходить – все це впливає на сприйняття молодшими школярами образу вчителя.

3. Внутрішня відповідність образу професії – внутрішнє «Я». Важливо щоб імідж не розходився із внутрішніми настановами вчителя, відповідав його характеру й поглядам. Створюючи свій образ, учитель тим самим самовдосконалюється. Особистісне як щось внутрішнє проявляється через діяльність, у конкретних продуктах творчості, при цьому діяльність виступає ніби межею переходу особистісного внутрішнього у зовнішнє – продуктивне.

Отже, імідж педагога розглядається як важливий аспект його професіоналізму й засіб педагогічного впливу на школярів. Він розкривається у двох планах: по-перше, з погляду вимог до вчителя з боку суспільства (яким воно собі уявляє педагога як просвітителя й носія морального досвіду); по-друге, з позицій учителя – яким він прагне представити себе дітям, що він хоче про себе заявити суспільству.